

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: Állásfoglalás) megállapításaira a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A Panaszos panaszában az alábbiakat adta elő:

A panaszos *-n * óra körüli időben gépkocsival közlekedett * belterületén, amikor a gyalogátkelőhelynél későn észlelte az odaérkező gyalogost, illetve úgy ítélte meg, hogy biztonságosan áthajt majd előtte. Amikor túlhaladt az átkelőhelyen, rendőrök megállították és közölték, hogy szabálysértést követett el, amit a panaszos elismert. Ezt követően közölték azt is, hogy előállítják a rendőrségre. A panaszos nem értette, miért van szükség az előállításra, de nem tanúsított ellenállást.

A rendőrségen 4 órányi várakozás után szóltak csak hozzá, majd elbírálták a cselekményét és 30 000,- forint pénzbírságot szabtak ki számára. Ezt követően visszamehetett gépkocsijához, amit korábban a helyszínen lezártak vele a rendőrök. Odaérve azt tapasztalta, hogy tilos helyen várakozás miatt is megbüntette a közterület-felügyelet.

A rendőrségen azt tanácsolták a panaszosnak, hogy menjen be a közterület-felügyelethez, és mutassa be az előállításról szóló igazolást, akkor nem kell befizetni a büntetést. A panaszos a közterület-felügyelethez elment, ahol azonban nem fogadták el a rendőrségi dokumentumot.

A panaszos sérelmezte a rendőri intézkedés aránytalanságát, mivel – álláspontja szerint – az általa elkövetett szabálysértés helyszíni bírsággal is sújtható lett volna, amelynek összege „fix”, ezzel szemben őt a szabálysértési hatóság a kétszeres összeggel büntette. A panaszos a helyszínen elismerte a jogsértést, együttműködő volt, de ennek ellenére az intézkedő rendőr fel sem ajánlotta a helyszíni bírság lehetőségét. Emellett 4 órára kiesett a munkavégzésből, amit a munkáltatója bérlevonással viszonozott. A szabálytalan helyen parkolás miatt pedig további bírságot róttak ki rá.

A panaszos az előállítását is aránytalannak tartotta. A szabálysértési határozatban a hatóság az előállítást azzal indokolta, hogy az „az elkövetett szabálysértés súlyára, valamint az ilyen és ehhez hasonló szabálysértések mind helyi, mind országos elszaporodottságára, és nagyfokú baleseti veszélyessége” miatt történt, az eljárás azonnali lefolytatása érdekében.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a szabálysértési hatóság nem vette figyelembe a videofelvételt, és bár enyhítő körülményként értékelték, hogy 2 éven belül nem volt elmarasztalva, ennek ellenére a kiszabható legmagasabb összegű bírsággal sújtották.

A panaszos a beadvány további részében a rendőrséggel szembeni értékítéletét fogalmazta meg.

A Panaszos a fentiek alapján a következőket sérelmezte:

- a szabálysértési eljárás során a kiszabott pénzbüntetés mértékét és annak módját,
- a munkavégzésből történő kiesés miatti anyagi veszteségét,
- a közterület-felügyelő általi bírságolást,
- az előállítást,
- az előállítás aránytalanul hosszú idejét.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- előterjesztett panaszbeadványai;
- értesítés a panaszos részére a közigazgatási hatósági eljárás megindulásáról;
- Rendőrkapitányság végzése az eljárás felfüggesztéséről;
- Rendőrkapitányság vezetőjének levele;
- Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának a Panasztestülethez címzett levele;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- igazolás az előállítás időtartamáról;
- szabálysértési feljelentés;
- jegyzőkönyv az eljárás alá vont személy meghallgatásáról;
- szabálysértési határozat;
- határozat a panaszos kifogásának elutasításáról;
- rendőri jelentés;
- Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele;
- ORFK Rendészeti Főigazgatóság kiadott feladatterve és az annak alapján a Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztály által elkészített végrehajtási terv;
- a rendőri szerv vezetőjének jelentése.

III.

A rendelkezésre álló – a határozat II. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a rendőrök *-n – az ORFK Rendészeti Főigazgatóság feladattervének megfelelően, valamint az annak alapján a Közlekedésrendészeti Osztály által elkészített végrehajtási terve szerint – közlekedésrendészeti feladatokat láttak el, kiemelt figyelemmel az ott található gyalogátkelőhelyre a főbb baleseti okok visszaszorítása érdekében. Az ellenőrzés során folyamatosan videofelvétel készült.

A fenti napon *-kor a rendőrök észlelték, hogy a páratlan oldal felől egy gyalogos kíván áthaladni az említett gyalogátkelőhelyen a * utca páros számozású oldala felé. Miközben a gyalogos megkezdte az áthaladást a kijelölt gyalogátkelőhelyen, útját meg kellett szakítania, mivel részére a * utca felől érkező gépjármű vezetője (a panaszos) az elsőbbséget nem adta meg, útját megállás, lassítás nélkül folytatta. A rendőrök megjegyezték a jelentésben, hogy az eset időpontjában az út- és látási viszonyok kiválóak voltak.

A rendőrök *-kor a panaszost intézkedés alá vonták. Tisztelgést, napszaknak, kornak, nemnek megfelelő köszönést követően közölték nevüket, rendfokozatukat, jelvéyszámukat, beosztási helyüket, valamint az intézkedés tényét és célját. A panaszost személyazonosságának igazolására, illetve vezetői engedélyének és az általa vezetett személygépkocsi forgalmi engedélyének átadására szólították fel, amely felszólításnak a panaszos maradéktalanul eleget tett.

Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés súlyára, valamint arra való tekintettel, hogy az elmúlt időszakban drasztikusan emelkedett a személyi sérüléssel járó közúti közlekedési balesetek száma, ezért indokolt a jogsértőkkel szembeni hatékonyabb rendőri fellépés. A panaszossal azt is közölték, hogy az általa elkövetett cselekménnyel szabálysértést követett el, ezért előállítják a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályára, mivel vele szemben az eljárás azonnal lefolytatható. A panaszos az előállítás tényét tudomásul vette. Az előállítás tényét jelentették a Tevékenység-irányítási Központ részére, majd *-kor a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés 1. fordulata alapján a panaszost igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján a ruházatát átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata alapján (szabálysértést elkövető személy előállítása, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható) előállították a Rendőrkapitányságra. Az intézkedés során a panaszos végig együttműködő magatartást tanúsított, ezért vele szemben az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az előállítás *-n *-tól *-n *-ig került foganatosításra. A panaszosnak a személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése, panaszja nem keletkezett.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz egyenkénti elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszpontra kiterjed-e a hatásköröm.

1. A szabálysértési eljárás során a kiszabott pénzbüntetés mértéke és annak módja.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. Az Sztv. rendelkezései alapján megindult eljárást követően hozott érdemi döntésekkel összefüggő panasz elbírálására az Ákr. keretei között az ismertetett indokok miatt nincs törvényes lehetőség.

A fentiekre tekintettel, a Panasztestület állásfoglalása III. fejezének 1) pontjában foglaltakkal egyetértve **a panasz vizsgálatától hatáskör hiányában eltekinttem.**

2. A munkavégzésből történő kiesés miatti anyagi veszteség

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel: *A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:519. §, a Ptk. 6:548. § (1) és (2) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 20. § (3) bekezdés a) pontja ab) alpontja.*

A panaszos ezen sérelme ügyében **hatáskör hiányában érdemi vizsgálat úgyszintén nem volt lefolytatható.**

3. A közterület-felügyelő általi bírságolás

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 1. § (1)

bekezdés j) pontja, és a 22. §-a; a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 17. §-a, 23. § (1) és (3) bekezdései, 26. §-a, az Rtv. 2. § (1) bekezdése.

A fentiek értelmében a jogszabályi felhatalmazás hiányában ezen eljárás nem terjed ki annak vizsgálatára, hogy a közterület-felügyelő vagy parkolási társaság milyen szakmai utasítások és normák alapján járt el, illetve azoknak hogyan tett eleget. Ezt kiegészítve a Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint megállapítható, hogy a panaszos számára nem a rendőrség szabott ki bírságot az említett, állítólagos jogsértés miatt. Arra vonatkozóan van információ, hogy az intézkedő rendőr a panaszos gépjárművét lezáratta, azaz a rendőrség részéről mulasztás nem történt.

A rendőri jelentés szerint a panaszos a rendőrségen a panaszra ügyében indult közigazgatási eljárás felfüggesztéséig a bírságot nem igazolta.

A panaszos ezen sérelmét **hatáskör hiányában nem vizsgáltam.**

V.

A Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában a következőket állapítottam meg:

1. Az előállítás

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabály bír jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja II. fordulata.

A Panasztestület az előállítás kapcsán kifejtette, hogy annak nem volt jogalapja. E körben hivatkozott az Sztv. 73. §-ra, kiemelve e törvényhely rendelkezései közül a szabálysértési őrizetbe vételre és őrizetben tartásra vonatkozó szabályokat. Ezt összeveti az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulatával, amely szerint az előállítás akkor lehetséges, ha a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható. Az azonnali lefolytathatóság követelményét úgy magyarázza, hogy „*az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható.*”. Ugyanakkor, rögzíti a Panasztestület az érvelésében, hogy az Rtv. 15. § általános arányossági követelményének is érvényesülnie kell. Erre tekintettel utal a Panasztestület korábbi gyakorlatára, miszerint „*kizárólag olyan cselekmények esetén alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ.*”. Ezután a Testület hivatkozik egy, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem korábbi oktatója által készített tanulmányra is, kiemelve, hogy a tanulmány nem csak alátámasztja a Panasztestület fent kifejtett érvelését, de „*tovább vitte a gondolatot*”. Ezután idézi a tanulmány ide tartozó gondolatát, miszerint „*A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben »elkövetett« cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetnének megállapítására...*”. Mindezeket alapul véve a Panasztestület megállapítja, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata a Sztv. 124. §-a szerinti „*gyorsított bíróság elé állítás*” lefolytatása céljából alkalmazhatja jogszerűen, amikor annak valamennyi törvényi feltétele fennáll. Ebből következően mindazon esetekben, amikor a szabálysértés észlelése esetén „*a rendőr helyszíni bírság kiszabásával lép fel a jogsértő cselekmény elkövetőjével szemben, vagy amikor a szabálysértési feljelentést tesz, ami alapján meghallgatás nélküli eljárásban hoz határozatot (102. §), vagy meghallgatás alapján (104. §) dönt a szabálysértési felelősség kérdésében – ismételten hangsúlyozva a fentebb rögzítetteket, miszerint a rendőr döntési jogosultsággal bír, hogy melyik formát választja – nem lehet »az előállítást az eljárás azonnal lefolytathatóságára« hivatkozva foganatosítani.*”.

Ezekre tekintettel a Panasztestület megítélése szerint a panaszolt intézkedés során az előállítás jogalapja hiányzott, amely alapjog súlyos sérelmét idézte elő.

A Panasztestület fent kifejtett érvelésével nem értek egyet az alábbi indokok alapján.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata szerint a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

A tényállásban meghatározottak szerint a panaszos által elkövetett szabálysértést észlelte a rendőr, azt a panaszos beismerte. Mindezek alapján a szabálysértési jogi felelősség kérdése „tárgyi oldalról” nem igényelt további bizonyítást. Erre tekintettel nem volt semmi akadálya annak, hogy az illetékes hatóság a szabálysértési eljárást azonnal lefolytassa. Azaz a határozatban megállapított történeti tényállásban meghatározott eset egybe vág a már idézett törvényi tényállással, miszerint ha az eljárás azonnal lefolytatható, akkor e célból az érintett előállítható. Erre tekintettel nem lehet olyan – a kifejezett törvényi rendelkezéssel ellentétes – következtetésre jutni, hogy az előállítás ezen a jogalapon nem volt törvényes.

Hangsúlyozandó, hogy a Panasztestület által hivatkozott tanulmány éppen ezt az álláspontot képviseli. Tekintettel azonban arra, hogy a tanulmány nem jogforrás, ezért annak részletes ismertetésétől eltekintek, azonban az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségre tekintettel a szükséges mértékben azzal kapcsolatban is kifejtem a véleményem, amely eltér a Panasztestület véleményétől e kérdésben.

Az Sztv. 73. §-a és 124. §-a, amelyeket a Panasztestület hivatkozott érvelésében – szabályozási tárgyaikra tekintettel – irrelevánsak. Az Sztv. 73. §-a szabálysértési őrizetről szól, mely az Rtv. 33. §-ában foglalt előállítástól teljes mértékben eltérő jogintézmény. Az erre vonatkozó szabály ezért nem vehető figyelembe a szabálysértés miatti előállítás jogszerűsége tekintetében. Az Sztv. 124. §-a a bíróság elé állításról szól, amely mint eljárási forma egyrészt megköveteli az őrizetbe vételt, és – amint azt a Panasztestület által citált tanulmány is rögzíti –, a bíróság által lefolytatható eljárások az intézkedés idején nem tekinthetőek azonnal lefolytathatóknak, hiszen az intézkedés idején nincs megfelelő információ arról, hogy a bíróság le fogja-e folytatni az eljárást – a Panasztestület által is követelményként elfogadott (8 + 4), azaz – 12 óra alatt. Az őrizetbe vétel, vagy a bíróság elé állítás pedig nem a szabálysértési eljárás lezárását jelenti, csupán egy kényszerintézkedés, illetve az eljárás egy módja.

A Panasztestület által hivatkozott tanulmány osztja a fenti megközelítést azzal a tényszerű érveléssel is kiegészítve azt, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának hatályba lépésekor, 1994. V. 1-jén a magyar jogrend nem alkalmazta a szabálysértések miatt önálló büntetesként az elzárást, így bírósági hatáskör hiányában bíróság elé sem lehetett állítani az eljárás alá vont személyt marasztalás céljából, azaz erre a jogalkotó szándéka kétség kívül nem is irányulhatott. Mindezen érvek alapján az előállítás jogalapja tekintetében a Panasztestület állásfoglalásától eltértem.

Amint a Panasztestület is hangsúlyozta, vizsgálni kell ugyanakkor az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak teljesülését is, tehát azt, hogy az intézkedés nem okozott-e nyilvánvaló aránytalanságot, illetve, hogy több lehetséges intézkedés közül a rendőrök az adott helyzetben a kisebb korlátozással járó alkalmazták-e? Ennek megítélése során a hatóság figyelembe vette, hogy a közúti közlekedési balesetek tendenciái a * évre hogyan alakultak. Elmondható, hogy a * év

januárjára a sebességkorlátozás túllépése, az elsőbbség és előzés szabályainak megszegése, a kanyarodási szabályok megszegése jelentős részben, az összes baleseti okok mintegy 77%-át tették ki.^[1] Az országos rendőrfőkapitány az intézkedések tekintetében felhívta a figyelmet a kulturált, differenciált feladatvégrehajtásra.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése szerint a rendőrnek a jogszabályok megsértőivel szemben az előírásoknak megfelelően kell intézkednie. Az általa alkalmazható szankciók vonatkozásában bizonyos keretek között szabad mozgástere van, ami azt jelenti, hogy mérlegelhet a cselekmény kapcsán. Azonban a differenciálás nem jelenti azt, hogy a rendőrnek engedékenynek, elnézőnek kell lennie, mivel egyrészt intézkedési kötelezettsége van, másrészt pedig szem előtt kell tartania azt is, hogy engedékenysége a jogsértő cselekmények elszaporodásához vezethet, a kellő visszatartó erő hiányában. A hivatkozott feladattervben foglaltak szerint az elsőbbségadási kötelezettség megszegése nagy arányban baleseti ok, így ezen szabálysértések kiemelten veszélyesek, amely miatt a rendőr okszerűen mérlegelt és döntött az azonnali – ezáltal hatékonyabb – jogkövetkezményt biztosító intézkedés, azaz az előállítás mellett.

A fentiek alapján a Panasztestülettel ellentétben megállapítható, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

2. Az előállítás aránytalanul hosszú ideje

A panaszpontot a Panasztestület nem vizsgálta.

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:
Rtv. 33. § (3)és (4)bekezdései, a Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése.

A tényállás szerint az előállítás *-n *-tól *-n *-ig, azaz 1 óra 55 percig tartott, szemben a panaszos által állított 4 órához. A panaszos az előállító helyiségbe nem került befogadásra. A szabálysértési hatóság *-n *-kor jegyzőkönyvben hallgatta meg a szabálysértés elkövetésére vonatkozóan, amely eljárási cselekmény *-ig tartott, illetve a szabálysértési határozat átvételét követően *-kor került a panaszos elbocsátásra.

Megállapítható, hogy a panaszos állításával ellentétben nem tekinthető az előállítás időtartama aránytalanul hosszúnak, ezért a panasz e tekintetben is alaptalan.

VI.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során a panaszos igazoltatását is megvizsgálta, annak ellenére, hogy maga is megemlítette, hogy „*a panaszos kifejezetten nem sérelmezte*”.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte a beadványában, csupán tényként állapította meg, ezért azt – figyelemmel az Ákr. 38. §-ra – érdemben nem vizsgáltam. Továbbá a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „*A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.*”.

---

^[1] 29000/7183/2017. ált. számú ORFK feladatterv 2. oldal 1. bekezdése

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésén, a 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2018. november „ „

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány